

عنوان: بررسی تأثیر مدت زمان ساکشن لوله داخل نای بر میزان اشباع اکسیژن خون شریانی در بیماران بخش مراقبتهای ویژه مغز
مرکز آموزشی درمانی امام تبریز، ۱۳۷۴
نام دانشجو: علیرضا مهجل اقدم
رشته و مقطع تحصیلی: کارشناس ارشد پرستاری (داخلی و جراحی)
استاد راهنما: وجیهه ارتقای
اساتید مشاور: دکتر محمد اصغری ، دکتر اصغر حمیدی
شماره پایان نامه: ۲۶

مقدمه: این پژوهش یک مطالعه نیمه تجربی است که به منظور بررسی تأثیر مدت زمان ساکشن لوله داخل نای بر میزان اشباع اکسیژن خون شریانی در بیماران بخش مراقبتهای ویژه مغز مرکز آموزشی درمانی امام خمینی (ره) تبریز در سال ۱۳۷۴ صورت گرفته است و شامل یک هدف کلی و پنج هدف ویژه در ارتباط با اثرات زمانهای ۱۱-۱۵ ثانیه، ۱۰-۶ ثانیه و کمتر از ۵ ثانیه ساکشن لوله داخل نای بر میزان اشباع اکسیژن خون شریانی می‌باشد.

روش کار: در این پژوهش، ۱۵ نفر از بیماران دارای لوله داخل نای (لوله تراشه، لوله تراکئوستومی) با مشکل مغزی (تروما مغزی، تومور مغزی) بستری در بخش مراقبتهای ویژه مغز، به روش نمونه‌گیری مبتنی بر هدف از نمونه‌های واحد شرایط و در دسترس انتخاب شده‌اند. ابزار گردآوری داده‌ها فرم تنظیم شده‌ای می‌باشد که شامل اطلاعات دموگرافیک، وضعیت تنفسی، پارامترهای مجاری هوایی مصنوعی، پارامترهای همودینامیکی و پارامترهای ساکشن و نتایج اشباع اکسیژن خون شریانی می‌باشد. اطلاعات دموگرافیک از پرونده بیماران، وضعیت تنفسی و پارامترهای مجاری هوایی مصنوعی به روش مشاهده، پارامترهای همودینامیکی و پارامترهای ساکشن و نتایج اشباع اکسیژن خون شریانی به روش اندازه گیری اخذ و در فرم ثبت شده‌اند.
یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان داد که طول مدت زمان ساکشن لوله داخل نای با اطمینان بیش از ۹۵٪ بر میزان اشباع اکسیژن خون شریانی تأثیر داشته و فرضیه پژوهش مورد تأیید قرار گرفته شده است. با این حال میزان تغییرات اشباع اکسیژن خون شریانی در هر سه زمان مورد پژوهش در حد طبیعی خارج نگردیده است.

واژه‌های کلیدی: مدت زمان، ساکشن لوله داخل نای، اشباع اکسیژن خون شریانی، مراقبتهای ویژه مغز